

בבית המשפט העליון

ע"א 4891/20

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

לפני :

West Face Capital Inc. Corporation

המבקשת :

נ ג ד

1. עו"ד חיות גרינברג – מנהלת מיוחדת
2. הכונס הרשמי
3. מדינת ישראל – משרד המשפטים

המשיבים :

בקשה לסעד זמני בערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 10.6.2020 בפר"ק 65524-02-18 שניתן על-ידי כבוד השופטת ע' וינברג-נוטוביץ

עו"ד דיבון פרקש, עו"ד שירה מרקוביץ' בוקעי
בעצמה
עו"ד מיכל דלומי

בשם המבקשת :

בשם המשיבה 1 :

בשם המשיב 2 :

החלטה

1. בפני בקשה למתן סעד זמני בערעור שהוגש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 10.6.2020 (פר"ק 65524-02-18, השופטת ע' וינברג-נוטוביץ).

רקע עובדתי וההליכים עד כה

2. ברקע הדיון בבקשה שבפני מצויה תביעה בהיקף של מאות מיליוני דולרים שהוגשה ביום 7.11.2017 בבית משפט בקנדה ונסכה בין היתר על טענות לריגול עסקי (להלן: ההליך הקנדי). הגורמים הדומיננטיים בהליך זה הם שתי חברות זרות – West Face Capital Inc. Corporation, היא המבקשת בהליך שבפני (להלן: ווסט פייט) ו-Catalyst Capital Group Inc. – שהגישו תביעות הדדיות זו כנגד זו. אחת הנתבעות הנוספות היא איונופ בע"מ (להלן: איונופ), חברה ישראלית שעסקה באיסוף ומתן

שירותי מודיעין עסקי ותעשייתי. יצוין כבר עתה, כי החל מיום 28.2.2018 מתנהל בעניינה של איונופ הליך פירוק בבית המשפט המחוזי, וכי ביום 30.4.2018 אף הוצא במסגרתו צו פירוק. הבקשה דנן נסבה על החלטה שהתקבלה במסגרת הליך הפירוק.

3. ביום 25.5.2018 הגישה ווסט פייס בקשה להצטרף כצד להליך הפירוק של איונופ בהתאם לתקנה 73 לתקנות החברות (פירוק), התשמ"ז-1987. מהבקשה עלה כי ווסט פייס מבקשת לעיין במסמכים של איונופ, וכי מטעם זה היא עותרת להורות כי לא תינתן לאיש גישה למחשבים, למסמכים ולראיות נוספות שבבעלות איונופ, מלבד המנהלת המיוחדת שמונתה להליך הפירוק, עו"ד חיות גרינברג, היא המשיבה 1 (להלן: המנהלת המיוחדת) והכונס הרשמי (להלן: הכנ"ד), אלא בצו של בית משפט. כן התבקשו סעדים נוספים הנוגעים לאיסור על פגיעה במידע המצוי במחשבים.

4. מבלי לפרט יצוין כי ביום 17.6.2018 התיר בית המשפט המחוזי למנהלת המיוחדת למכור את ציודה של איונופ בכפוף לעריכת גיבוי של המידע המאוחסן על שרתיה. בהמשך לכך, ביום 21.6.2018 דחה בית המשפט המחוזי בקשה לעכב את ביצוע ההחלטה.

5. ביום 12.7.2018 קיבל בית משפט זה (רע"א 4964/18, השופט ע' גרוסקופף) בקשת רשות ערעור על ההחלטה שלא לעכב את ביצוע המכירה של המחשבים. בהחלטה זו נקבע כי אין למכור את המחשבים עד להשלמת ההתדיינות הנוגעת לאופן הגיבוי שלהם ולראיות המצויות בידי המנהלת המיוחדת. בהחלטה נקבע עוד כי על ווסט פייס להפקיד 200,000 שקלים בבית המשפט המחוזי לשם הבטחת הנזקים שעלולים לנבוע מעיכוב הביצוע. ווסט פייס ביצעה הפקדה זו, שעודנה בתוקף.

6. ביום 18.7.2018 הודיעה ווסט פייס לבית המשפט המחוזי כי ביום 20.6.2018 הוציא בית המשפט הקנדי בקשה לסיוע משפטי בין מדינות. במסגרת זו התבקש בית המשפט המחוזי להורות למנהלת המיוחדת ולכנ"ר לבצע צעדים לשימור הראיות במחשביה של איונופ העשויות להיות רלוונטיות להליך הקנדי, ובתוך כך לערוך גיבוי "מחמיר" של החומר הגלום בהם (מה שהוגדר על-ידי בית המשפט המחוזי בפסק דינו כ"העתקים נאמנים למקור בתקן פורנזי, תוך שימוש בהתקן קריאה בלבד (Write Blocker)).

7. ביום 29.5.2019 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי ובמסגרתו העלו הצדדים טענות הן ביחס לסוג הגיבוי הנדרש והן ביחס לאפשרות לעיין במסמכים המצויים על גבי מחשביה של איונופ.

8. ביום 20.6.2019 קבע בית המשפט המחוזי כי הקשר בין שתי הסוגיות לא ניתן לניתוק, ולכן מחשביה של איונופ יישמרו כמות שהם לפרק זמן של 6 חודשים מבלי שייעשה בהם גיבוי כלשהו. כן צוין כי אם ייגרם כתוצאה מכך נזק לקופת הפירוק הוא יידון בבוא העת בזיקה להחלטתו של בית משפט זה (רע"א 4964/18 הנזכר לעיל).

9. ביום 4.11.2019 הגישה ווסט פייס הודעה לפיה בית המשפט הקנדי הגיש בקשה נוספת לסיוע משפטי בין מדינות, ובה צוין כי כל המסמכים הרלוונטיים להליך הקנדי המצויים בחזקתה או בשליטתה של איונופ, המנהלת המיוחדת או הכנ"ר נחוצים לו, ולכן בכפוף לכל חסיון שחל עליהם מתבקשת העברתם לידי עורך-דין קנדי שיופקד על הטיפול בכך.

10. לאחר דין ודברים שנסב על המסגרת הדיונית, ואין זה המקום לפרט, קבע בית המשפט המחוזי כי הדיון בבקשה יתקיים ביום 22.10.2018. בדיון נכחו גם נציגים של המחלקה הבינלאומית במשרד המשפטים ושל משרד החוץ.

11. בתמצית, טענתה של ווסט פייס בבית המשפט המחוזי הייתה כי בקשתה לעיין במחשביה של אינופ והאופן שהוצע לכך הם מידתיים ובלתי מכבידים, וכי דחיית בקשתה תסב נזק חמור לעקרון הכבוד ההדדי בין מערכות משפט זרות. הלכה למעשה, היא ביקשה כי למשימה יתמנו עורך-דין ישראלי ומומחה למחשבים שלא ייחשפו לכל המידע שיש במחשבים כי אם רק לסוגיות המוגבלות שמצומצמות לחיפוש המבוקש. כן נטען כי הדין הישראלי אינו שולל את הסיוע שביקשה. לבסוף, הוטעם כי בית המשפט בקנדה ציין מפורשות כי הסיוע הזה נחוץ לו.

12. מנגד, נטען כי בין ישראל וקנדה אין כל סיכום או אמנה המסדירים סוגיות של גביית ראיות, ועל כן לא חלה חובה להיעתר לבקשה. כן נטען כי הנושא נבחן מתוך שאיפה לסייע לבתי משפט זרים לאורו של עקרון הכיבוד ההדדי (comity), אלא שהבקשה אינה עולה בקנה אחד עם הוראות הדין החלות בישראל בעניין גילוי ועיון במסמכים בתביעה אזרחית. בהמשך לכך, נטען כי הסעדים המבוקשים בה הם מרחיקי לכת ורחבים באופן בלתי מידתי, וכי הבקשה כוללנית מדי, במתכונת העולה כדי "מסע דיג" של מסמכים. כן צוין כי ווסט פייס לא הניחה תשתית עובדתית לכאורית המצדיקה

את גילוי המידע שהתבקש הגם שקיים חשש ממשי כי זה יפגע בצדדים שלישיים, כמו גם חשיפה אפשרית של סודות מסחריים.

13. בפסק דינו, לאחר ששקל את הדברים קבע בית המשפט המחוזי כי דין הבקשה להידחות. בתמצית, בית המשפט המחוזי ציין כי הסעד ווסט פייס עתרה לו אינו תואם את הדין המקומי, בין היתר בשל הסדרים הנוגעים לדיני פירוק חברות. עוד צוין כי הסעד המבוקש דומה יותר לצו "אנטון פילר" מאשר לצו גילוי ועיון במסמכים, שכן הבקשה נסבה על תפיסת כלל מסמכיה של איונופ מבלי שידוע מה תוכנם ואם הם קיימים במחשביה, אם לאו. בית המשפט המחוזי הדגיש כי ווסט פייס לא עמדה בנטל להראות כי המידע והמסמכים המבוקשים הם נחוצים באופן המצדיק פגיעה בצדדים שלישיים, וכי נוסף על כך מדובר בהכבדה על חברה המצויה בפירוק, שבשלב הנוכחי חסרה כל נכסים, כספים או עובדים. במכלול השיקולים דחה בית המשפט את הבקשה, תוך שציין כי מתוך הכבוד וההערכה לבית המשפט בקנדה היא נבחנה כדבעי, אך בנסיבות המיוחדות של תיק זה לא ניתן היה להיעתר לה.

14. ביום 10.6.2020, לאחר מתן פסק הדין הגישה ווסט פייס בקשה לעיכוב ביצועו ולחלופין להארכת הצו שניתן בהחלטתו של בית משפט זה ברע"א 4964/18. בו ביום הורה בית המשפט המחוזי על הארכת הצו האמור באופן ארעי עד ליום 22.6.2020 על מנת לאפשר למנהלת המיוחדת להגיב, וביום 18.6.2020 הורה על הארכתו של הצו ב-30 ימים נוספים. בהמשך לכך, ביום 15.7.2020 הוגשה הבקשה שבפני.

הבקשה לעיכוב ביצוע והתשובות לה

15. בבקשה שבפני עותרת ווסט פייס למתן סעד זמני שלפיו לא ייעשה כל שינוי במחשביה של איונופ ולא ייפגע או יושחת המידע המצוי בהם עד להכרעה בערעור שהגישה. במישור מאזן הנוחות טוענת ווסט פייס כי קבלת הבקשה נחוצה על מנת שלא ייגרם נזק בלתי הפיך למידע הראייתי הדרוש לה קודם להכרעה בערעור, כמו גם ליחסי הכבוד ההדדי בין מערכות המשפט בישראל ובקנדה. בהקשר זה מציינת ווסט פייס כי החלטתו של בית משפט זה ברע"א 4964/18 הורתה על עיכוב מכירת מחשביה של איונופ עד לאחר השלמת ההתדיינות המשפטית, ומזכירה כי הדבר הותנה בהפקדה בסך של 200,000 שקלים שעודם מוחזקים בקופת בית המשפט. במישור של סיכויי הערעור נטען כי הללו גבוהים בשל כך שמדובר בפסק דין בעל אופי תקדימי בגישתו המצמצמת להושטת יד למערכת משפט אחרת.

16. המנהלת המיוחדת מתנגדת לבקשה. בעיקרו של דבר היא סומכת את ידיה על קביעותיו של בית המשפט המחוזי וטוענת כי ווסט פייס כלל לא נימקה מהן השגיאות שנפלו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, בשים לב לכך שהבקשה כוונה לקבלת סעדים רחבים ומרחיקי לכת. עוד נטען, כי ההנחה לפיה כאשר מוגשת בקשת עזרה משפטית ממערכת משפט זרה בית המשפט היושב לדין אינו רשאי לבחון באופן ענייני החלטות וצווים המובאים בפניו, היא מוטעית. מכל מקום, אם יוחלט להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע בכל זאת, טוענת המנהלת המיוחדת, כי יש להורות על הפקדה נוספת שלא תפחת מ-100,000 דולר, וזאת נוסף על הסכום אשר הופקד זה מכבר בבית המשפט המחוזי.

17. הכנ"ר מצדו סבור כי יש להיעתר לבקשה בכפוף להפקדה שלא תפחת מ-250,000 שקלים, נוסף על הסכום שהופקד. הכנ"ר סבור כי סיכויי הערעור נמוכים, אך כי מאזן הנוחות מעוין, לנוכח החשש שערעורה של ווסט פייס יהפוך לתיאורטי. האיזון בין שיקולים אלה, כך נטען, תומך בהיעתרות לבקשה בתנאים.

דיון והכרעה

18. לאחר שעיינתי בבקשה ובתשובות לה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להתקבל בכפוף להפקדה כספית נוספת בסך של 300,000 שקלים. אבאר.

19. כידוע, עצם הגשתו של ערעור על פסק דין אינו מניח כשלעצמו בסיס להורות על עיכוב ביצועו. שניים הם השיקולים שעל בית המשפט להביא בחשבון בבואו להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע – סיכויי הערעור ומאזן הנוחות, שמתקיים ביניהם יחס של מעין "מקבילית כוחות" אם כי ידו של האחרון היא במידה רבה על העליונה (ראו למשל: ע"א 4190/19 המוסד לביטוח לאומי נ' עו"ד שאול ברגרזון ורו"ח יזהר קנה, הנאמנים להסדר הנושים, פסקה 18 (21.7.2019); ע"א 3640/20 ע. בן גד אחזקות בע"מ נ' חברת בניני ק. עמ"חי בע"מ, פסקה 10 (25.06.2020)). בענייננו אני סבורה כי שיקול זה הוא המכריע את הכף, אף מבלי להידרש כלל לסיכויי הערעור, שמעורר לכאורה שאלות עקרוניות. בפנינו מקרה "קלאסי" שבו החלטה שלא להורות על מתן סעד זמני יכולה להפוך את הערעור לתיאורטי. קשה לחלוק על כך שללא המחשבים או החומרים המצויים בהם יתייגר הערעור הנוגע להוצאתן של ראיות מהמחשבים. לכך מתווספות בענייננו נסיבות מורכבות מהרגיל – על רקע תביעה בהיקף משמעותי ביותר המתבררת בבית משפט זר שלא ניתן לצלול לפרטיה. מנגד, בהתחשב באינטרסים הנוגעים לניהולם של הליכי הפירוק ובמשאבים שבהם זה כרוך, אין מקום להורות על סעד זמני כאמור מבלי להתנותו בהפקדה נוספת מעבר לזו הקיימת כבר בהתאם להחלטה הקודמת בעניין.

20. במכלול הנסיבות, ככל הניתן הדיון בערעור ייקבע לא יאוחר מסוף שנת 2020.

21. סוף דבר: הבקשה מתקבלת בנתון למפורט בפסקה 18 לעיל.

ניתנה היום, י"ד באב התש"ף (4.8.2020).

ש ו פ ט ת

עכ 20048910_A02.docx

מרכז מידע, טלי 2703333-077, *3852 ; אתר אינטרנט, <http://supreme.court.gov.il>